

Kompendium over en
række landes indsatser
mod kvindehandel

Indhold

INDHOLD	1
1 INDLEDNING	2
2 BELGIEN	3
2.1 LOVGIVNING	3
2.2 ORGANISERING.....	4
2.3 STØTTE TIL OFRE	6
2.4 SOCIALE ORGANISATIONER	8
2.5 REFERENCER	8
3 HOLLAND	9
3.1 LOVGIVNING	9
3.2 ORGANISERING.....	10
3.3 STØTTE TIL OFRE	10
3.4 SOCIALE ORGANISATIONER	12
3.5 REFERENCER	12
4 ITALIEN	14
4.1 LOVGIVNING	14
4.2 STØTTE TIL OFRE	15
4.3 REFERENCER	17
5 SVERIGE	18
5.1 LOVGIVNING	18
5.2 STØTTE TIL OFRE	19
5.3 ORGANISERING.....	19
5.4 REFERENCER	19
6 NORGE	20
6.1 LOVGIVNING	20
6.2 STØTTE TIL OFRE	20
6.3 ORGANISERING.....	20
6.4 REFERENCER	21
7 TJEKKIET	22
7.1 LOVGIVNING	22
7.2 STØTTE TIL OFRE	22
7.3 SOCIALE ORGANISATIONER	23
7.4 INTERNATIONALT SAMARBEJDE	23
7.5 REFERENCER	23

1 Indledning

I de seneste år har der været fokus på handel med kvinder i en lang række europæiske lande såvel som i Danmark. Dette har udmøntet sig i en række nationale handlingsplaner samt andre initiativer til bekæmpelse af kvindehandel. Dette kompendium er en oversigt over udvalgte landes indsatser til bekæmpelse af kvindehandel og støtte til ofre.

Kompendiet indeholder information om det enkelte lands lovgivning på prostitutions- og kvindehandelsområdet, landenes eventuelle handlingsplaner, organisering af indsatsen og samarbejdet med sociale organisationer herunder NGO'er.

Landene i kompendiet er udvalgt på baggrund af deres særlige initiativer i indsatsen mod kvindehandel. Der er foretaget studieture til de pågældende lande med hensigt på indsamling af information om landenes indsatser. Det er hensigten med kompendiet, at andre landes indsatser kan virke som en inspirationskilde for den danske indsats.

2 Belgien

2.1 Lovgivning

National handlingsplan

Den belgiske regering har ikke en decideret national handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel, men menneskehandel er en af prioriteringerne i Belgiens nationale sikkerhedsplan.

Prostitution

Prostitution er lovligt i Belgien, mens alfonseri er ulovligt. Der er en 5 års strafferamme for alfonseri, der kan sættes op til 15 år, hvis der oveni er tale om tvang, trusler eller anden udnyttelse af en persons sårbarhed. Strafferammen sættes yderligere til 20 år, hvis der er tale om organiseret kriminalitet (den belgiske straffelov § 379, § 380 og § 382).

Menneskehandel

Belgien vedtog allerede i 1995 tilføjelser til straffe- og udlændingelovgivningen, der sigtede mod at bekæmpe menneskehandel og retsforfølge bagmændene bag handlen.

Lovgivningen fra 1995, som er blevet erstattet med loven af 10. august 2005, sigter mod at styrke indsatsen i kampen mod menneskesmugling, menneskehandel og mod "bolighajer"¹. Den nye lovgivning har primært til formål at tilpasse den belgiske lovgivning til europæiske og internationale bestemmelser.

Kort om den nye lovgivning:

- Menneskehandel omfatter, med den nye lovgivning, personer med såvel belgisk som udenlandsk baggrund.
- Menneskehandel ses som en lang række af forskellige udnyttelsessituationer, seksuelle, såvel som økonomiske.
- Lovgivningen fokuserer især på mindreårige ofre for menneskehandel.
- Lovgivningen forstærker beskyttelsen mod "bolighajer". Lovgivningen opfatter ikke bolighajer som menneskehandlere, men det er ulovligt, at udnytte en persons sårbare position til at kræve ågerpriser for udlejning eller ved salg af bolig.
- Menneskehandel straffes med mulighed for fængsel i 1 til 5 år og med mulighed for en bøde på mellem € 500 og € 50.000.
- Hvis myndighederne har en begrundet mistanke om, at lovgivningen om menneskehandel overtrædes, kan de i samarbejde med de lokale domstole umiddelbart stoppe overtrædelserne såvel som relaterede aktiviteter. Det betyder fx, at hvis myndighederne får mistanke om, at en natklub med erotisk dans udnytter prostituerede, har myndighederne mulighed for at stoppe udnyttelsen af de prostituerede, såvel som natklubbens "almindelige" aktiviteter med organiseret dans.
- Ved overtrædelser af loven af en seksuel art, udskydes retssagen indtil ofret er fyldt 18 år.

---

¹ "Bolighaj" forstås her som en person, der udnytter en anden persons sårbare position til at kræve ågerpriser for usikre og uhygiejniske boliger.

- Loven giver mulighed for at retsforfølge i Belgien belgiske såvel som udenlandske statsborgere, der har begået menneskehandel, ligegyldigt om forbrydelsen er begået i eller udenfor Belgien.

Opholdstilladelse

Ofre for menneskehandel har ret til en refleksionsperiode på 45 dage. Ofrene opholder sig i refleksionsperioden på et særligt modtagelsescenter og skal i løbet af denne periode bestemme sig for, om de vil anmelde bagmanden eller bagmændene. Hvis ofret bestemmer sig for at anmelde bagmand eller bagmænd, får ofret en midlertidig opholdstilladelse på 3 måneder. Ofret modtager under den midlertidige opholdstilladelse støtte fra det særlige modtagelsescenter, samt får en begrænset arbejdstilladelse.

Ofret har mulighed for at få sin midlertidige opholdstilladelse forlænget med yderligere 6 måneder, hvis efterforskningen ikke er afsluttet eller hvis den offentlige anklager er af den formodning, at ofret er offer for menneskehandel.

Permanent opholdstilladelse gives,

- hvis ofrets anmeldelse leder til dom eller
- hvis, på trods af at anklagen ikke fører til dom, den offentlige anklager bibeholder menneskehandlen i sin begæring og anmeldelsen anses for at være betydningsfuld for retssagen.

Den grundlæggende idé bag at give ofret en permanent opholdstilladelse er, at ofret har løbet en risiko ved at anmelde bagmanden eller bagmændene og derved risikerer repressalier uanset udfaldet af retssagen.

Vidnebeskyttelse

Der ydes vidnebeskyttelse under retssagen. Vidnebeskyttelsen består i, at offeret kan vidne uden den anklagede er til stede. I tilfælde af mindreårige ofre kan vidneudsagnet gives uden for retten. Desuden er delvis eller fuld anonymitet garanteret.

Under retssagen har vidnet ret til juridisk assistance og støtte fra et af de tre specialiserede opholdssteder for ofre for menneskehandel.

2.2 Organisering

Statslige institutioner

De første statslige tiltag til bekæmpelse af menneskehandel blev gjort i de tidlige 1990'ere. Der blev primært fokuseret på den retslige del af bekæmpelsen af menneskehandel. Tiltag til støtte af ofrene kom først senere.

I 2002 udarbejdede den belgiske regering en sikkerhedsplan, hvor bekæmpelsen af menneskehandel indgår. Planen inkluderer alle de ministerier, der er involveret i arbejdet: Justitsministeriet, Udenrigsministeriet, Indenrigsministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet og Ministeriet for Social- og Arbejdsovervågning.

Justitsministeriet har til opgave at sikre en sammenhængende implementering af regeringens handlingsplaner omkring menneskehandel i de enkelte ministerier.

Udenrigsministeriets primære opgave er at organisere hjemsendelsen af ofrene for menneskehandel til deres oprindelseslande og udføre præventivt arbejde i oprindelseslandene. **Udlændingestyrelsen under Indenrigsministeriet** udsteder

opholdstilladelser til ofre for menneskehandel. Dette gøres i samarbejde med tre specialiserede opholdssteder og den offentlige anklager. **Arbejds- og Socialministeriets kontrolenhed** er oprettet for at øge indsatsen mod udnyttelsen af arbejdskraft og handel med mennesker til arbejde. Kontrolenheden udfører inspektioner på stedet i bl.a. byggebranchen, beklædningsindustrien, restaurationsbranchen, landbruget og prostitution.

Center for ligestilling og bekæmpelse af racisme (Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme)

<http://www.antiracisme.be/>

Centret har siden 1995 været en hovedaktør i arbejdet med bekæmpelse af menneskehandel. Centret har til opgave at koordinere og fremme samarbejdet mellem de forskellige NGO-baserede initiativer og de ministerielle initiativer til bekæmpelse af menneskehandel. Centret evaluerer implementeringen af den belgiske regerings handlingsplan til bekæmpelse af menneskehandel og fører opsyn med opholdsstederne for ofre. Centret optræder desuden i retssager om menneskehandel, enten i eget navn eller på vegne af et offer, der autoriserer dem dertil.

Informations- og Analysecenter for Menneskehandel (Centre d'information et d'analyse en matière de traite des êtres humains (CIAT))

CIATs opgave er at indsamle og analysere informationer omkring menneskehandel og udbrede disse til de involverede parter.

Tværministeriel arbejdsgruppe mod menneskehandel

Etableret i december 2000. Arbejdsgruppen er placeret i Statsministeriet og består af eksperter i menneskehandel fra forskellige ministerier.

Arbejdsgruppens hovedopgave er at lægge retningslinjerne for en koordineret fremgangsmåde indenfor den offentlige administration, socialvæsenet og den retslige sektor og samtidig sørge for et effektivt samarbejde mellem de involverede ministerier.

Politi- og retsmyndigheder

De politimæssige og retslige retningslinjer for menneskehandel er baseret på et cirkulære fra 1999 (COL 12/1999).

Enheden for menneskehandel under det føderale politi – kriminalpolitiet

Oprettet i 1992. Enhedens hovedopgaver er at organisere og udføre efterforskning i sager om menneskehandel og informere og rådgive lovgiverne om deres aktiviteter.

Enheden formidler viden om menneskehandel til de lokale politistationer med et nyhedsbrev hver anden uge og til offentligheden med et månedligt nyhedsbrev.

Enheden fungerer som kontakt til internationale partnere, både gennem EUROPOL og INTERPOL samarbejderne og gennem bilaterale samarbejder.

Lokale politiafdelinger

Alle politidistrikter har en kontaktperson til den centrale enhed for menneskehandel. Hvert enkelt politidistrikt er forpligtet til at udarbejde en specifik handlingsplan til bekæmpelse af menneskehandel. Handlingsplanerne bliver overvåget af Indenrigsministeriet og Justitsministeriet.

Som led i bekæmpelsen af tvungen arbejdskraft assisterer de lokale politimyndigheder arbejdsinspektørerne i deres kontrol af arbejdspladser.

Politiskolen

Politiskolen tilbyder politifolk kurser om bekæmpelse af menneskehandel. Kurserne introducerer problemstillingerne omkring menneskehandel, og hvordan disse kan gribes an i det politimæssige arbejde.

Statsanklageren

Kontaktperson vedrørende menneskehandel

Belgien er opdelt i fem juridiske distrikter. Hvert distrikt har en kontaktperson, der arbejder med sager om menneskehandel. Kontaktpersonens arbejdsopgaver er dels at følge med i de vigtigste sager om menneskehandel og rapportere disse videre til statsadvokaten, dels at udarbejde anbefalinger til forbedringer af kampen mod menneskehandel, dels at være kontaktperson mellem statsadvokaten, politiet, NGO'er og andre aktører på området.

Statsanklagernes råd

Alle fem statsadvokater indgår i et råd. Statsadvokaten for Liège er ansvarlig for kriminalitet vedrørende menneskehandel. Rådet skal føre opsyn med implementeringen og koordineringen af de politiske tiltag, der er gjort for at støtte ofre for menneskehandel.

Den offentlige anklagemyndighed

Hovedopgaven for den offentlige anklagemyndighed er at koordinere retsforfølgelsen af menneskehandelssager. Derudover har den offentlige anklagemyndighed mulighed for at samle forskellige menneskehandelssager under én undersøgelsesdommer. I særlige tilfælde træder den offentlige anklager selv til (fx når det drejer sig om organiseret kriminalitet).

På det internationale niveau er den offentlige anklagemyndighed ansvarlig for kontakten til udenlandske juridiske myndigheder og institutioner.

2.3 Støtte til ofre

Opholdssteder

Der findes tre opholdssteder i Belgien ledet af NGO'er, der har særlige kompetencer i behandlingen af ofre for kvindehandel. De tre opholdssteder er: Pag-Asa, Payoke og Sürya.

Opholdsstederne er finansieret af regeringen i samarbejde med de regioner, hvor centrene er placeret. Centrenes ressourcer begrænser antallet af pladser, og i tilfælde af overbelægning er der mulighed for midlertidig indkvartering på et lignende center.

Under opholdet modtager ofrene understøttelse fra staten (Minimex). Omkostningerne ved ophold og forplejning bliver modregnet i understøttelsen.

For de ofre, der får en permanent eller midlertidig opholdstilladelse efter opholdet på centret, samarbejder NGO'erne med de lokale sociale myndigheder eller private udlejningsselskaber om at finde passende lejligheder.

Ofrene opholder sig normalt mellem 5 og 6 måneder på opholdsstedet, inden de bliver sluset ud i en lejlighed eller til et andet tilbud.

Støtte til uddannelse

NGO'erne tilbyder ofrene sprogtræning i fransk og hollandsk og et specielt kursus for analfabeter.

Ofrene får samtidig mulighed for at deltage i de eksisterende tilbud for nyankomne flygtninge og immigranter, der tilbyder sprogtræning på forskellige niveauer og en introduktion til det belgiske samfund.

NGO'erne vejleder ofrene i, hvordan de kan anvende deres eksisterende uddannelse, om belgiske krav og hvordan de kan opfylde disse. De, der ønsker at studere videre, vejledes om mulighederne i uddannelsessystemet. Ofre for menneskehandel har samme adgang til uddannelses tilbuddene som belgiske statsborgere, hvis de kan verificere deres tidligere kvalifikationer og bestå en sprogtest.

Jobtræning og arbejdsformidling

Efter en evaluering af hvert offers kvalifikationer informeres offeret om mulighederne for offentlige jobtræningsprogrammer. For at kunne deltage i et jobtræningsprogram skal offeret have en opholdstilladelse på minimum 3 måneder og være i stand til at kommunikere på enten hollandsk eller fransk.

Jobtræningen giver ofrene mulighed for at lære et nyt fag eller opdatere deres færdigheder. Ifølge NGO'en Sürya giver det ofrene bedre selvtillid og mulighed for at møde mennesker udenfor for opholdsstedet.

NGO'erne informerer ofrene om den nationale arbejdsformidling og hjælper med at søge job.

Repatriering/reintegrering

De belgiske NGO'er samarbejder med NGO'er i oprindelseslandene for at lette repatrieringen for de ofre, der ønsker at vende tilbage til deres oprindelsesland. Den belgiske NGO sørger for rejseplanlægningen og udstedelse af de relevante dokumenter (f.eks pas, hvis offeret ikke har et i forvejen).

De belgiske NGO'er forsøger at holde kontakten ved lige med ofrene, efter de er vendt tilbage til deres oprindelsesland, men i praksis har dette vist sig svært (Talens 2003:29).

Sundhedstilbud

I 2002 havde 80 % af alle kvinder, der ankom til opholdsstedet Payoke, en sygdom, de blev behandlet for. 20 % af kvinderne havde HIV (Talens 2003:25).

Alle centrene tilbyder gratis sundhedstilbud under hele opholdet. Centrene arbejder sammen med læger og klinikker, der har særlig erfaring med ofre for menneskehandel og derved bedre kan imødekomme disses særlige behov. Aborter er ikke inkluderet i de gratis sundhedstilbud, men omkostningerne dækkes af NGO'erne.

Centrene informerer ofrene om sundhedsmæssige problemstillinger og især problemstillinger omkring seksuelt overførte sygdomme og prævention.

Er offeret afhængigt af alkohol og/eller narkotika tilbydes ophold på et af de eksisterende rehabiliteringscentre.

Centrene tilbyder psykologisk støtte til ofrene, både på en individuel basis og gennem støttegrupper. Sprogbarrieren mellem behandlerne og ofrene har besværliggjort den

psykologiske støtte. Problemet forsøges løst ved hjælp af *cultural mediators* og psykologer, der taler offerets modersmål.

2.4 Sociale organisationer

Nationale organisationer

Payoke

Payoke er en uafhængig organisation baseret i Antwerpen. Den blev oprettet i 1988 til støtte for prostituerede. Payokes opholdssted, Asmodee, er opholdssted for ofre for menneskehandel i den flamske del af Belgien.

Payoke har 16 ansatte (oktober 2003), deriblandt socialarbejdere, medarbejdere på opholdsstedet, kriminologer og en psykolog.

Asmodee har plads til 12 beboere. Udover rådgivningen på opholdsstedet har Payoke opsøgende socialarbejdere.

Pag-Asa

Pag-Asa er opholdssted for ofre fra Bruxelles og Bruxelles-regionen. Opholdsstedet har 15 ansatte og kapacitet til 16 beboere. Derudover tilbydes indkvartering udenfor opholdsstedet.

Pag-Asa har etableret samarbejder med lokale sundhedsinstitutioner, der sammen med opholdsstedets rådgivere varetager behandlingen og støtten af ofrene.

Sürya

Sürya er opholdssted for regionen Vallonien. Som det eneste af de tre centre fokuserer Sürya især på ofre af slavearbejde. Omkring en tredjedel af ofrene, der støttes af Sürya, er mænd, mens der næsten ingen mænd er hos Payoke og Pag-Asa.

Internationale organisationer

International Organisation for Migration (IOM)

IOMs afdeling i Bruxelles er ansvarlig for repatrieringen af ofrene for menneskehandel. Repatrieringen sker ved, at et af de tre opholdssteder kontakter IOM. IOM organiserer derefter repatrieringen ved fx at tage kontakt til offerets familie eller en NGO i offerets hjemland.

IOM modtager støtte fra den belgiske regering for at udføre oplysningskampagner i oprindelseslandene for at forhindre menneskehandel.

2.5 Referencer

Research based on case studies of victims of trafficking in human beings in 3 EU Member States, i.e. Belgium, Italy and The Netherlands. Commission of the European Communities, 2001.

Schlenzka, Nathalie (2003): *Prevention and Fight against Trafficking: Institutional Developments in Europe – Belgium report.* Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung (BIVS).

Talens, Cristina & Cecile Landman (2003): *Good practices on (re)integration of victims of trafficking in human beings in six European countries.* Bonded Labour in the Netherlands (BLinN), Novib, Humanitas, Change – Anti Trafficking Programme og OXFAM GB.

3 Holland

3.1 Lovgivning

National handlingsplan

Den hollandske regering har i slutningen af 2004 godkendt en national handlingsplan til bekæmpelse af menneskehandel (læs mere her: www.government.nl).

Prostitution

Prostitution har siden 1988 været anset som et lovligt erhverv, og prostituerede har ret til at modtage sociale ydelser på lige fod med folk i andre erhverv. Rufferi er ulovligt.

Massageklinikker blev lovliggjort i oktober 2000. Før lovgivningen blev forbuddet mod massageklinikker ikke håndhævet, hverken af politi eller andre myndigheder, så længe klinikkerne ikke forstyrrede den offentlige orden, eller ansatte mindreårige eller handlede kvinder.

Idéen bag lovgivningen er, at en kriminalisering af massageklinikkerne ikke tager hånd om problemerne med prostitution og den kriminalitet, der er forbundet dermed. Ved at lovliggøre klinikkerne ønsker lovgiverne at påvirke de prostituerede og ejerne af massageklinikkerne i retning mod et mere sikkert, gennemsigtigt og kriminalitetsfrit prostitutionsmiljø.

Lovgivningen har seks hovedformål:

- Kontrol og regulering med prostitutionsmiljøet. Bl.a. gennem et kommunalt bevillingssystem for bordeller.
- Effektiv handling mod tvungen prostitution.
- Beskyttelse af mindreårige mod seksuelle overgreb.
- Beskyttelse af mennesker i sexindustrien og forbedring af deres stilling.
- At bryde sammenhængen mellem prostitution og den kriminalitet, der ofte er forbundet med prostitution.
- At reducere antallet af prostituerede, der er illegale indvandrere.

Menneskehandel

Den gældende lov vedrørende menneskehandel er artikel 273 a i den hollandske straffelov.

Ifølge Artikel 273 a er det ulovligt at rekruttere, bortføre og transportere individer med hensigt på at udnytte disse seksuelt eller med hensigt på at fjerne disses organer. Det er ulovligt at fastholde individer i prostitution ved hjælp af tvang eller bedrag og at ansætte mindreårige i prostitution. Det er ulovligt at profitere på andres prostitution eller fra handlen med andres organer. Overtrædelser af loven kan straffes med op til 6 års fængsel og/eller en bøde op til € 45.000.

Straffen kan skærpes til 8 års fængsel og/eller € 45.000 i bøde, hvis forbrydelsen involverer mindreårige (under 16 år), *eller* forbrydelsen er organiseret af to eller flere personer.

Straffen kan yderligere skærpes til 10 års fængsel og/eller € 45.000 i bøde, hvis forbrydelsen er organiseret af to eller flere personer *og* ofret er mindreårigt.

Straffen kan yderligere skærpes til 12 års fængsel og/eller € 45.000 i bøde, hvis forbrydelsen medfører at ofret lider alvorlig fysisk overlast.

Straffen kan yderligere skærpes til 15 års fængsel og/eller € 45.000 i bøde, hvis forbrydelsen medfører ofrets død.

3.2 Organisering

Bureau of the Dutch National Rapporteur on trafficking in Human Beings (BNRM)

BNRM blev grundlagt på baggrund af "The Hague Ministerial Declaration on European Guidelines for effective measures to prevent and combat trafficking in women for the purpose of sexual exploitation" (1997). BNRM er hovedaktøren i den hollandske bekæmpelse af menneskehandel.

Bureauets hovedopgave er at indsamle og formidle information, opstille problemstillinger omkring menneskehandel og komme med forslag til deres løsning. Bureauet har ret til indsigt i politiets og rettens dokumenter, såvel som Justitsministeriets computersystem. Bureauet er offentligt finansieret, men er derudover uafhængigt.

BNRM gør status over bekæmpelsen af menneskehandel i en årlig rapport. Rapporten laves på baggrund af bureauets forskning, og informationerne hentes bl.a. hos politiet, Stichting Tegen Vrouwenhandel (STV) og andre involverede institutioner. Den årlige rapport indeholder fakta om menneskehandel, ofrene for menneskehandel, menneskehandlerne, organiseringen af bekæmpelsen af menneskehandel og retssager mod menneskehandlerne. BNRM's anbefalinger retter sig mod både den centrale og lokale administration, NGO'er og internationale organisationer.

Den offentlige anklager

Den offentlige anklagers kontor udsender retningslinjer til de regionale offentlige anklagere om, hvordan de skal behandle sager om menneskehandel. Retningslinjerne indeholder praktiske informationer om, hvordan sager om menneskehandel skal gribes an, hvilken lovgivning, der skal anvendes, og hvilken prioritet sådanne sager skal have. Derudover udsendes retningslinjer for identificeringen og behandlingen af ofre for menneskehandel.

Politi

De fleste af de 26 politidistrikter i Holland har en gruppe, der har en særlig viden om problematikker omkring menneskehandel. Gruppen er til stede under razziaer, og gennem interviews er de med til at identificere ofrene. Identificeres der ofre for menneskehandel under en razzia, informerer politiet ofrene om deres rettigheder i forhold til at lægge sag an mod bagmænd og assisterer dem i at finde et sikkert opholdssted. For at politiet bedre kan identificere ofre for menneskehandel, har de en liste med indikatorer for handlede kvinder med under politikontrollerne.

3.3 Støtte til ofre

Støtten til ofre for kvindehandel følger det såkaldte B-9-regulativ. B-9-regulativet er både ment som et instrument til at retsforfølge menneskehandlerne og som et instrument til at støtte og beskytte ofrene for menneskehandel.

Hvis der ved en politikontrol er kvinder, der selv henvender sig til politiet om, at de er handlet eller politiet har en mistanke om, de kan være handlet, skal politiet oplyse kvinderne om deres rettigheder i forhold til B-9-regulativet.

Med B-9-regulativet tilbydes ofrene for menneskehandel en refleksionsperiode på op til tre måneders varighed, hvor offeret kan bestemme sig for, om hun eller han vil anmelde menneskehandlen. Anmeldes menneskehandlen opfattes dette samtidig som en ansøgning om en midlertidig opholdstilladelse. Anmeldes menneskehandlen ikke udvises ofret umiddelbart.

Opholdssteder

Der er ikke etableret separate opholdssteder for kvinder udsat for menneskehandel. Kvinderne tilbydes en plads på et af de allerede eksisterende krisecentre for kvinder. Det har vist sig problematisk at anvende de allerede eksisterende opholdssteder, både fordi der er en generel mangel på pladser og en henvisning derfor ofte bliver mødt med et 'nej', og fordi der er en uvilje blandt nogle behandlingssteder mod at modtage de udenlandske handlede kvinder (Korvinus 2005:68).

Støtte til uddannelse og jobtræning

BLinN (Bonded Labour in the Netherlands) støtter migranter, der er blevet udsat for menneskehandel. Formålet med støtten er at give migranterne en bedre fremtid enten i Holland eller i deres oprindelsesland. Støtten har enten form som en akut økonomisk støtte til leveomkostninger eller en langtidssigtet støtte. Den langtidssigtede støtte tilbyder bl.a. sprogkurser i hollandsk, uddannelse og jobtræning.

BLinN har derudover opstartet et program, hvis formål er at skabe kontakt mellem et offer for menneskehandel og en frivillig 'ven'.

Støtte til repatriering

Den internationale organisation IOM støtter frivillig repatriering gennem implementeringen af REAN-programmet (Return and Emigration of Aliens from the Netherlands). IOM's program tilbyder rådgivning til ofrene om repatriering, økonomisk støtte til køb af billet og rejsedokumenter, modtagelse i oprindelseslandet og hjælp til repatriering gennem lokale IOM netværk i oprindelseslandene.

Juridisk støtte

JOS-projektet er et samarbejde mellem politiet og domstolene. Projektet tilbyder juridisk støtte til ofre for seksuelle overgreb, og deriblandt ofre for kvindehandel. Projektet stiller en forsvarer til rådighed for ofret. Forsvareren vejleder ofret i sagen og informerer om mulighederne for kompensation.

Projekter på tværs af organisationer

Der etableres jævnligt projekter i fællesskab mellem forskellige nationale og internationale organisationer. Nogle af projekterne fokuserer på praktiske problematikker og prøver at løse disse gennem støtte til ofrene, mens andre projekter mere fokuserer på vidensindsamling, vidensdeling og lobbyarbejde.

En del af projekterne sigter mod en bedre integration i det hollandske samfund eller en vellykket repatriering i oprindelseslandet. Projektet *Traffic in women*, der er et samarbejde mellem ICCO (Interchurch organisation for development co-operation) og STV, forsøger -

med udgangspunkt i menneskerettighederne – at give kvinderne kompetencer til at tage vare på deres egne rettigheder.

Projektet *Gender Street* er et fælles projekt for de hollandske organisationer BLinN og TAMPEP og organisationer i Østrig og Italien. Projektet sigter mod at skabe bedre forhold for udenlandske sexarbejdere, både de tvungne og de frivillige. Det er målet at give de prostituerede bedre mulighed for at indgå i det normale arbejdsmarked i oprindelses- og destinationslandene og skabe bedre arbejdsforhold for de kvinder, der frivilligt har valgt prostitution.

3.4 Sociale organisationer

Stichting Tegen Vrouwenhandel (STV)

STV er en hollandsk NGO. STV har tre hovedformål. Dels fungerer NGO'en som et nationalt videnscenter for menneskehandel, dels organiserer STV støtten til ofrene for menneskehandel og dels forsøger STV at påvirke bekæmpelsen af menneskehandel gennem lobbyvirksomhed på et nationalt niveau.

STV har oprettet regionalt baserede integrationsnetværk til at varetage opgaverne med registrering af ofrene og henvisning til opholdsstederne. STV uddanner netværkenes socialarbejdere i behandlingen af ofre for menneskehandel og sørger for - gennem seminarer og efteruddannelse - at viderebringe erfaringer i behandlingen.

Integrationsnetværkene integrerer en række forskellige lokale og regionale aktører, såsom opholdssteder, politiet, de regionale sundhedsmyndigheder og retshjælpen. En netværkskoordinator forsøger at give en fælles retning for de involverede aktørers indsatser. Koordinatoren er samtidig den lokale kontaktperson for ofrene for menneskehandel.

STV står også for koordination af den østeuropæiske organisation La Strada's arbejde i Holland. La Strada henvender sig til østeuropæiske kvinder, der er blevet udsat for menneskehandel. La Strada arbejder dels med forebyggelse af menneskehandel gennem oplysningsarbejde i Øst- og Centraleuropa, dels med støtte til ofre for menneskehandel ved at henvise ofrene til de eksisterende tilbud.

Atalantas

Atalantas er en selvhjælpsorganisation, der er startet i 2004 af to tidligere ofre for menneskehandel. Organisationens mål er at skabe bedre forhold for handlede kvinder i behandlingen af ofrene, skabe et netværk blandt ofrene, hjælpe ofrene med retsforfølgelse af deres bagmænd og hjælpe ofrene med at få en god repatriering.

Uitzicht (Udsigt)

Uitzicht er et opholdssted for piger og kvinder, der tilbyder støtte til ofre for menneskehandel, der **ikke** ønsker at anmelde deres bagmænd. Tilbuddet sigter mod at støtte kvinderne, indtil de finder et alternativ såsom en midlertidig opholdstilladelse eller repatriering.

3.5 Referencer

Korvinus, Anna G. et. al. (2005): *Trafficking in Human Beings – Third report of the Dutch National Rapporteur*. Bureau NRM, Den Haag.

Talens, Cristina & Cecile Landman (2003): *Good practices on (re)integration of victims of trafficking in human beings in six European countries*. Bonded Labour in the Netherlands (BLinN), Novib, Humanitas, Change – Anti Trafficking Programme & OXFAM GB.

4 Italien

4.1 Lovgivning

National handlingsplan

Italien har ingen decideret handlingsplan for bekæmpelse af kvindehandel. Derimod har Italien med vedtagelsen af Artikel 18 (beskrevet nedenfor) et ekstensivt program til støtte for ofre for og bekæmpelse af kvindehandel.

Lov 228 – Tiltag mod menneskehandel

Lov 228 af august 2003 er den første egentlige italienske lov, der gør menneskehandel ulovligt.

Strafferammen for menneskehandel er 8-20 år. Strafferammen skærpes med mellem 30 og 50 %, hvis forbrydelsen sker mod mindreårige under 18 år, for seksuel udnyttelse, prostitution eller fjernelse af organer.

Artikel 18

Artikel 18 er en del af immigrationsloven, lov 286 fra 1998. Et af tiltagene beskrevet i loven er oprettelsen af en fond, hvis midler skal bruges til at finansiere tiltag til bekæmpelse af menneskehandel, som beskrevet i artikel 18. Fonden finansieres ved hjælp af de midler, der bliver konfiskeret fra menneskehandlerne og får derved ikke økonomisk støtte fra den italienske stat.

Med artikel 18 blev det muligt for ofre for menneskehandel at få en midlertidig opholdstilladelse uden krav om samarbejde med myndighederne mod bagmænd. Opholdstilladelsen gives for 6 måneder med mulighed for fornyelse med ét år. Personer, der får en artikel 18-opholdstilladelse, er forpligtiget til at tage imod et af de støtte- eller reintegrationsprogrammer, der bliver tilbudt af lokale italienske NGO'er. Med opholdstilladelsen opnås adgang til social service, uddannelsesinstitutioner, den statslige arbejdsformidling og arbejdsmarkedet.

Artikel 18-opholdstilladelsen gives af politimyndighederne på baggrund af en simpel anmeldelse til politiet. Politiet kræver ikke en dybdegående afhøring for at give opholdstilladelsen. Idéen med denne procedure er, at det giver offeret tid til at overveje, om hun eller han vil vidne mod bagmændene. Den offentlige anklager kan på baggrund af anmeldelsen iværksætte en efterforskning, så risikoen for repressalier fra bagmændene er den samme, uanset om offeret vælger at vidne eller ej.

Artikel 18 opholdstilladelsen er en midlertidig opholdstilladelse, men den kræver ikke, at handlede personer skal forlade Italien efter opholdstilladelsens udløb. Har en handlet person fundet ansættelse efter opholdstilladelsens udløb, kan personen blive i Italien på ubestemt tid, alt efter personens arbejdskontrakt. Personen kan derefter ansøge om permanent opholdstilladelse, der bliver vurderet på personens integration i det italienske samfund og på arbejdsmarkedet. Handlede personer kan foruden at søge om opholdstilladelse, søge om asyl på baggrund af frygt for forfølgelse i hjemlandet.

4.2 Støtte til ofre

Med artikel 18 er der blevet skabt et tæt samarbejde mellem de nationale myndigheder, lokale myndigheder og lokale NGO'er. Regeringen har dermed oprettet en fond, der kan ansøges om midler til projekter til hjælp af ofre eller bekæmpelse af menneskehandel.

Fra 2000 til 2004 blev der igennem denne pulje støttet 222 projekter rundt om i Italien. Projekterne fungerer som modtagelsescentre for ofrene, og de tilbyder et individuelt forløb, der skal hjælpe og beskytte det enkelte offer. Projekterne tilbyder ikke alle de samme services, og de anvendes derfor til forskellige dele af beskyttelsen af - og hjælpen til - ofre. Hovedparten af projekterne falder indenfor følgende kategorier:

- Krisecentre – til korte ophold, hvor offeret identificeres som handlet og det første udkast til et personligt hjælpeforløb bliver udarbejdet.
- Primære hjælpecentre – til ophold på 2-3 måneder, hvor hjælpeforløbet begynder.
- Sekundære hjælpecentre – til ophold på 2-6 måneder, hvor hjælpeforløbet udvikles videre.
- Selvhjælpshuse – hvor kvinden kan bo, når hun starter i et nyt job og venter på at få sin egen bolig.
- Programmer *uden* ophold – forløb, hvor ofret bliver støttet på forskellige måder, uden hun bor på centret.
- Programmer omfattende familiepleje – mindreårige bliver som regel sat i familiepleje.

I nogle tilfælde vil ofret opholde sig i centre fra alle kategorier, i andre tilfælde opholder ofret sig kun i et center.

Numero Verde Nazionale contro la Tratta

Numero Verde er en statsfinansieret national hotline om menneskehandel rettet mod ofre for menneskehandel, kunder, socialarbejdere, politiet og befolkningen som helhed.

Numero Verde har et centralt hovedkvarter, der sorterer opkaldene til de 14 regionale afdelinger placeret rundt om i landet. Som oftest bliver de regionale afdelinger af Numero Verde kørt af de samme NGO'er og offentlige institutioner, der er ansvarlige for implementeringen af artikel 18-projekterne.

Udover Numero Verde finansierer staten en række andre initiativer. Disse inkluderer bl.a. tryk af informationsmateriale om Numero Verde på forskellige relevante sprog til uddeling blandt målgruppen, offentlige oplysningskampagner i tv og radio samt nationale seminarer rettet mod de aktører, der arbejder med artikel 18-projekter.

Organisering

En lang række forskellige organisationer og institutioner har siden begyndelsen af 1990'erne støttet arbejdet med bekæmpelsen af menneskehandel og hjulpet ofrene for menneskehandel. På grund af det store antal af aktører i feltet, gives her kun en kort beskrivelse af dem under fem hovedkategorier.

Politiets arbejde med bekæmpelse af menneskehandel

Politiets arbejde med bekæmpelsen af menneskehandel er i de seneste år blevet forbedret på forskellige måder:

- Politiet har fået nyt højteknologisk udstyr, der anvendes i efterforskningen af sager om menneskehandel.
- Samtidig har politiet øget antallet af razziaer og udvisninger af ulovlige migranter, der er mistænkt for menneskehandel.
- Det internationale politisamarbejde er blevet forbedret med indgåelsen af en række aftaler med forskellige lande om udveksling af know-how og information til brug i bekæmpelsen af illegal indvandring.
- Forbindelsesofficerer og politifolk placeret på konsulater og ambassader i hovedoprindelseslandene er blevet specielt trænet i at assistere ved indsamling af information om illegal indvandring ved bl.a. visumansøgninger.
- Endeligt er der i hver enkelt politikreds blevet udpeget en kontaktperson, der har en særlig viden om menneskehandel.

Religiøse institutioner

Den katolske kirke forsøger gennem sit netværk af lokale Caritas-afdelinger, kirker, nonner og kirkelige foreninger at skabe bevidsthed omkring menneskehandel som problem og tilbyder støtte til ofrene. Ved at appellere til befolkningens kristne værdier forsøger kirken at reducere efterspørgslen på prostituerede.

Støtten til ofrene består hovedsagligt af social- og juridisk rådgivning, tilbud om ophold, tilbud om ophold for børn på børnehjem, uddannelse af medarbejdere, seminarer om menneskehandel og kontakt til kirker og kirkelige organisationer i oprindelseslandene.

Kvindegrupper

En række kvindegrupper har taget forskellige initiativer til at støtte kvinder der er blevet udsat for vold og udnyttelse. Nogle af disse initiativer er: tilbud om ophold, juridisk rådgivning, psykologhjælp, arbejdsstræning, informationscentre, hotlines m.m.

NGO'er og interesseorganisationer

Gruppen af NGO'er består af en blanding af krisecentre og foreninger med et socialt udsyn. De arbejder i forskellige dele af landet og har i nogle tilfælde forskellige målgrupper, såsom misbrugere, handicappede, udsatte mindreårige eller hjemløse. Arbejdet med personer udsat for menneskehandel består af opsøgende arbejde, juridisk rådgivning, psykologhjælp, tilbud om ophold, hjælp til integration i samfundet, arbejdsstræning, uddannelse af socialarbejdere, oplysningskampagner og påvirkning af oprindelseslandene.

Hovedaktørerne under denne kategori er: Associazione On The Road, Gruppo Abele og Associazione Lule. En del NGO'er er samlet i en national sammenslutning for hjælpeorganisationer: CNCA – Coordinamento Nazionale Comunità di Accoglienza.

Interesseorganisationer har spillet en væsentlig rolle i støtten til ofre for menneskehandel. To af de mest fremtrædende interesseorganisationer, der har arbejdet med menneskehandles rettigheder, er: Comitato per i Diritti Civili delle Prostitute (Komiteen for Prostitueredes Rettigheder) og MIT – Movimento di Identità Transessuale (Bevægelsen for Transseksuelles Identitet).

Offentlige institutioner

De kommunale, provinsielle og regionale myndigheder er sammen med de lokale sundhedsmyndigheder nøgleaktører i implementeringen af praksis til bekæmpelse af

menneskehandel. Arbejdet har hovedsagligt drejet sig om implementeringen af artikel 18 og de offentlige institutioner har i den forbindelse både ydet finansiell støtte og anden støtte til ofrene for menneskehandel (*Research based on case studies of victims...* 2001:130).

4.3 Referencer

Research based on case studies of victims of trafficking in human beings in 3 EU Member States, i.e. Belgium, Italy and The Netherlands. Commission of the European Communities, 2001.

Talens, Cristina & Cecile Landman (2003): *Good practices on (re)integration of victims of trafficking in human beings in six European countries.* Bonded Labour in the Netherlands (BLinN), Novib, Humanitas, Change – Anti Trafficking Programme & OXFAM GB.

5 Sverige

5.1 Lovgivning

National handlingsplan

Den svenske regering er ved at udarbejde en national handlingsplan til bekæmpelse af menneskehandel (læs mere her: www.regeringen.se).

Lov mod køb af seksuelle ydelser

I Sverige opfattes prostitution som et overgreb på og udnyttelse af kvinder og børn og som et betydeligt socialt problem. Siden 1. januar 1999 har det været ulovligt at købe eller forsøge at købe seksuelle ydelser i Sverige jf. Straffeloven, kapitel 6, § 11.

Overtrædelser straffes med en bøde eller fængsel i op til seks måneder. Den prostituerede bliver anset som et offer og risikerer ikke retslig forfølgelse.

Rufferi (koppleri)

Loven trådte i kraft 1. april 2005 og lovgivningen mod rufferi er en stramning af tidligere lovgivning. Den udvider bl.a. definitionen af groft rufferi og strafferammen for samme.

Rufferi straffes med højst fire års fængsel. Rufferi defineres bredt, således at hvis en udlejer af en lejlighed bliver bekendt med, at der foregår prostitution i den udlejede lejlighed og ikke gør noget ved det, kan han dømmes for rufferi.

Groft rufferi straffes med mindst to og højst otte års fængsel. Der er tale om groft rufferi, når virksomheden er drevet i større omfang, har medført en betydelig fortjeneste eller har indebåret en hensynsløs udnyttelse af andre personer.

Lov mod menneskehandel – Straffeloven kapitel 4, § 1 a

Loven mod menneskehandel straffer den, som ved ulovlig tvang eller vildledning, ved at udnytte en persons udsatte stilling eller på lignende måde rekrutterer, transporterer, huser, modtager eller på anden måde får kontrol over en person, således at denne

- udnyttes til seksuelle overgreb, som beskrevet i straffelovens kapitel 6, §§ 1, 2, 3, 4, 5 og 6
- udnyttes til tvangsarbejde eller lignende tvangstilstand
- udnyttes til fjernelse af organer
- udnyttes på andre måder, der er til skade for personen.

Menneskehandel straffes med fængsel fra to til ti år.

Hvis ofret er under 18 år straffes overtrædelser nævnt under punkt 1 på trods af, der ikke er anvendt ulovlig tvang eller vildledning.

5.2 Støtte til ofre

Midlertidige opholdstilladelser

Midlertidige opholdstilladelser kan gives til ofre for menneskehandel eller vidner i retssager om menneskehandel, hvis det er vigtigt for politiets efterforskning. Under opholdet har ofrene og vidnerne ret til at benytte sundhedssystemet og til social understøttelse på samme vilkår som svenske borgere. Der er ingen fast tidsgrænse for den midlertidige opholdstilladelse – dette bestemmes af omstændighederne omkring efterforskningen og retssagen i det enkelte tilfælde. Under det midlertidige ophold har ofrene mulighed for at søge om opholdstilladelse på andre baggrunde.

Omkostningerne ved ofrenes midlertidige ophold afholdes af den kommune, som ofret har opholdt sig i, men refunderes af staten på lige fod med refusion af udgifter til asylansøgere (Förordning om statlig ersättning för asylsökande m.fl. 2002:1118).

Fra lovens ikrafttræden 1. oktober 2004 til juni 2005 er der blevet ansøgt om 11 midlertidige opholdstilladelser. Deraf har fem kvinder modtaget midlertidige opholdstilladelser på baggrund af deres status som vidner, og en enkelt kvinde har fået permanent opholdstilladelse af humanitære årsager.

5.3 Organisering

Den Nationale Rapportør

Den svenske nationale rapportør for menneskehandel ligger under det svenske rigspoliti. Rapportøren blev oprettet på baggrund af *The Hague Ministerial Declaration on European Guidelines for effective measures to prevent and combat trafficking in women for the purpose of sexual exploitation* fra 1997. Rapportøren samarbejder med særligt udvalgte kontaktpersoner, der er specialiserede i opgaver om menneskehandel ved de lokale politidistrikter. Derudover er det rapportørens opgave at komme med anbefalinger til en bedre bekæmpelse af menneskehandel.

Stockholms Politi – City

Stockholms Politis cityafdeling, der omfatter den indre by i Stockholm, har lang tids erfaring med sager om prostitution, rufferi og menneskehandel. Politiafdelingen har særligt erfarent personale, der har været med til at udvikle nye metode i efterforskningen af sager om menneskehandel.

Projekt Europa

Med en offentlig bevilling på 30 mio. svenske kroner har Stockholms Politi – City, oprettet *Projekt Europa*. Projekt Europa har som formål at identificere kriminelle personer og netværk, der handler med mennesker og dertilhørende kriminalitet.

5.4 Referencer

Prostitution och människohandel Faktablad uddgivet af Näringsdepartementet april 2005. URL: <http://www.regeringen.se/sb/d/5095/a/42878>.

6 Norge

6.1 Lovgivning

National handlingsplan

I 2003 lancerede den norske regering sin første handlingsplan til bekæmpelse af handel med kvinder og børn. Handlingsplanen blev afsluttet i 2005 og er blevet erstattet af en ny handlingsplan, der kører frem til 2008 (læs mere her: [Menneskehandel](#)). Den nye handlingsplan bygger videre på erfaringerne fra den første handlingsplan og forsøger at imødekomme de udfordringer, der blev identificeret undervejs.

Menneskehandel

Den 4. juli 2003 trådte en selvstændig straffeparagraf ([Straffelovens § 224](#)) i kraft vedr. menneskehandel. Denne paragraf er inspireret af [Palermo-protokollen](#) udarbejdet af FN i år 2000.

Den norske lovgivning definerer menneskehandel således: Udnyttelse af et menneske ved brug af vold eller brug af en persons sårbare situation til prostitution, tvangsarbejde, militærtjeneste i andre lande eller fjernelse af en persons organer.

Loven gør det ligeledes strafbart at medvirke samt forberede handlinger til menneskehandel. Således rammer lovgivningen både den organiserende del samt den, der foretager den direkte udnyttelse.

Strafferammen for menneskehandel er på fem år. Den kan dog gå helt op til ti år i de groveste tilfælde, såsom hvor offeret er under 18 år, når grov vold er blevet brugt eller der har været tale om stor profit på handlen. Strafferammen er således på linie med den, der fremgår af FN-protokollen.

6.2 Støtte til ofre

Personer udsat for menneskehandel, som *ikke* har lovligt ophold i Norge, kan tildeles en refleksionsperiode på mindst 45 dage. Under refleksionsperioden opholder kvinden sig på et kvindekrisecenter.

Pro Sentret

Pro Sentret er det norske nationale videnscenter for prostitution oprettet af Oslo Kommune. Pro Sentret laver opsøgende arbejde i prostitutionsmiljøet og indgår i nationale og internationale netværk om prostitution og kvindehandel. Desuden tilbyder Pro Sentret prostituerede en række services, såsom sundhedstilbud, juridisk bistand og hjælp til rehabilitering og repatriering.

6.3 Organisering

Krisecentre

Beskyttelsestilbuddet er forankret i krisecentrene. Man valgte krisecentrene, fordi man ønskede at bygge videre på et eksisterende tilbud i stedet for at oprette et helt nyt tilbud kun for ofre for kvindehandel. Der er blevet udvalgt to krisecentre til at varetage opgaven og blevet ansat medarbejdere med særlig ekspertise indenfor området.

6.4 Referencer

Regjeringens handlingsplan mot handel med kvinner og barn 2003-2005.

URL: <http://odin.dep.no/filarkiv/201132/Menneskehandel.pdf>

Regjeringens handlingsplan mot menneskehandel 2005-2008

URL: http://odin.dep.no/filarkiv/251306/handlingsplan_mot_menneskehandel.pdf

PRO-Sentret i Norge

URL: <http://www.prosentret.no/>

7 Tjekkiet

7.1 Lovgivning

National handlingsplan

Den tjekkiske regering har i 2005 godkendt en national handlingsplan til bekæmpelse af menneskehandel. Der kører fra 2005 til 2007 Læs mere her: [Handlingsplan](#)).

Prostitution

Prostitution blev i 2005 legaliseret i Tjekkiet. Det kræver en licens for at prostituere sig og prostitution er henvist til særligt udvalgte områder i byerne.

Menneskehandel

Menneskehandel er beskrevet i § 232 a i den tjekkiske straffelov. Paragraffen blev introduceret i oktober 2004 og erstattede § 246. § 232 a tager udgangspunkt i Palermo-protokollens forståelse af menneskehandel. Med introduktionen af § 232 a omfatter den tjekkiske straffelov alle former for menneskehandel, dvs. handel til seksuel udnyttelse, såvel som slaveri, tvungent arbejde og andre former for udnyttelse.

Strafferammen for overtrædelser af § 232 a er fem til 12 års fængsel. Straffen kan skærpes yderligere, hvis ofret lider alvorlig fysisk overlast eller afgår ved døden, hvis lovovertræderen begår forbrydelsen med det mål at opnå en meget høj profit eller, hvis lovovertræderen er del af et internationalt organiseret kriminelt netværk.

7.2 Støtte til ofre

Opholdstilladelse

Personer udsat for menneskehandel, der ikke har lovligt ophold i Tjekkiet, kan tildeles en refleksionsperiode på 30 dage. Hvis vidnet beslutter sig for at samarbejde med myndighederne i en retssag mod bagmanden eller bagmændene, kan vidnet tildeles en midlertidig opholdstilladelse, der er gyldig indtil retssagen mod bagmanden eller bagmændene afsluttes. I særlige tilfælde kan ofret tildeles permanent opholdstilladelse af humanitære årsager.

Asylansøgere

De tjekkiske udlændingemyndigheder har sat særlig fokus på udsatte asylansøgere. Når asylansøgerne ankommer til modtagelsescentret forsøger udlændingemyndighederne at identificere personer, der allerede er ofre for udnyttelse eller personer, som er potentielle ofre for udnyttelse.

Udlændingemyndighederne forsøger at forebygge udnyttelse af asylansøgerne ved at placere ofre og potentielle ofre i særlige afdelinger af asylcentret og oplyse dem om mulige risici for udnyttelse og muligheder for støtte til ofre for udnyttelse.

7.3 Sociale organisationer

La Strada Česká Republika

NGO'en La Strada tilbyder støtte til ofre for handel med mennesker til seksuel udnyttelse; både for udlændinge og for tjekkiske statsborgere. La Strada tilbyder ophold, sundhedstjek, psykologhjælp og hjælp til juridisk bistand. La Strada organiserer desuden kontakten til politiet, hvis ofret ønsker det.

Caritas

Caritas er en international katolsk hjælpeorganisation. Caritas har opbygget en central enhed, der koordinerer støtten til ofrene i hele Tjekkiet. Caritas driver en række beskyttede opholdssteder og kan derudover henvise ofre for menneskehandel til nonne- og munkeklostre rundt om i Tjekkiet, hvor ofrene tilbydes ophold. Foruden opholdstilbuddene driver Caritas en national hotline med medarbejdere med særlig viden om menneskehandel.

En række sogne og stifter har oprettet lokale Caritastilbud til støtte for både frivillige og tvungne prostituerede. Støtten henvender sig primært til prostituerede, der bliver gravide og tilbyder kvinderne ophold i Caritas' faciliteter, personlig assistance, lægelig behandling og anden støtte kvinderne har behov for.

International Organization for Migration Praha (IOM)

De forskellige IOM afdelinger rundt om i verden deltager i at opspore tjekkiske borgere, der er blevet ofre for menneskehandel.

IOM har siden 2001 samarbejdet med de tjekkiske myndigheder om repatriering af asylansøgere, der ikke har opnået asyl i Tjekkiet – denne aftale omtaler ikke specifikt ofre for menneskehandel, men disse kan indgå.

7.4 Internationalt samarbejde

Tjekkiet indgår i en række internationale samarbejder om bekæmpelse af og støtte til ofre af menneskehandel.

UN Global Programme against Trafficking in Human Beings (GPAT)

Tjekkiet samarbejder med FN om implementeringen af FNs Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children i Tjekkiet.

PHARE 2003

Tjekkiet har i 2003 påbegyndt et projekt, *Strengthening the Fight against Trafficking in Human Beings*, inden for rammerne af EUs PHARE-program. Projektet har henvendt sig til politiet og de lovgivende myndigheder og har haft som mål at implementere europæiske standarder og etablere et europæisk netværk indenfor efterforskning og retsforfølgelse af sager om menneskehandel i Tjekkiet.

7.5 Referencer

National Strategy of the Fight against Trafficking in Human Beings (for the period of 2005 – 2007). URL: http://www.mvcr.cz/dokument/2005/strategie_angl.doc.